

Den sidste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i lov om rettens pleje i Grønland.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1933).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Frederik Lyng: Jeg anbefaler lovforslaget til vedtagelse af det høje ting, og jeg er — det må jeg sige — i høj grad tilfreds med den udtalelse, som udvalgets ordfører, det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen, fremsatte ved lovforslagets anden behandling, og som der også har været enighed om i udvalget, nemlig at loven om rettens pleje i Grønland ventelig optages til revision i samlingen 1955—56, når eksperternes beretning og forslag foreligger. Dette vil vække tilfredshed hos det grønlandske landsråd.

Derimod er jeg ikke helt tilfreds med en anden udtalelse, som ordføreren for udvalget fremkom med. Den ærede ordfører sagde (sp. 1935):

„Men Grønland kan lige så lidt på dette som på andre områder opretholdes som et museum for en kultur, hvis livsbetingelser naturen selv har dømt til undergang, nemlig derved at sælens vandring har nødvendiggjort forvandlingen af et folk af fangere til et folk af fiskere, arbejdere og handlende.“

Det er navnlig det sidste led af udtalelsen, jeg gerne vil gøre en enkelt bemærkning om. Hvis denne udtalelse — navnlig altså det sidste stykke — skulle blive kendt i Grønland, ville det give anledning til stærk reaktion i de dele af den grønlandske befolkning — og det er da omtrent halvdelen af den — hvis livsbetingelser endnu i dag er baseret på sælhundefangsten. Dette siger jeg, fordi jeg mener om mig selv, at jeg er i besiddelse af sagkundskab om forholdene i Grønland.

Vi behøver ikke at gå længere tilbage i tiden end netop til indeværende vinter, ja, månederne januar og februar 1955, for at blive klar over, at man lever højt på dette erhverv — sælhundefangsten — i den nordlige del af Vestgrønland, som nærværende lovforslag også omfatter, at man deroppe

ligefrem har velstand af det og skaffer produkter til Den kongelige grønlandske Handel, som man altid har gjort det lige fra gamle dage. Derfor mener jeg, at det ikke har sin fulde berettigelse at tale nedsettende om et så vigtigt grønlandsk erhverv, som sælhundefangsten endnu er i nutidens Grønland. Sålænge man ønsker Østgrønland, Thuleområdet og den nordlige del af Vestgrønland beboet af grønlændere, under dette højarktiske klima, forsvinder jægerblodet hos derboende grønlændere ikke. Grønlænderne vil, tvunget af naturen, aldrig opgive dette erhverv, og jeg vil nødig have, at man herved fører ensrettet politik med hensyn til erhvervsforholdene i Grønland.

Iøvrigt anbefaler jeg — som jeg allerede har sagt — lovforslaget til vedtagelse.

Ordføreren (K. Axel Nielsen): Jeg beklager, hvis de udtalelser, jeg fremsatte ved anden behandling om den forvandling, som efter de informationer, jeg har fået, er i gang i Grønland, er forkerte. Jeg har jo ikke andre informationer end dem, vi er i stand til at få gennem Grønlandsdepartementet, men jeg bøjer mig naturligvis for den sagkundskab, det ærede medlem hr. Frederik Lyng repræsenterer.

Iøvrigt vil jeg mene, at problemet med hensyn til de forvandlinger, der er i gang, og andre spørgsmål, der knytter sig hertil, bør forhandles i Grønlandsudvalget, hvor jeg tror det ærede medlem med større udbytte vil kunne fremsætte sine synspunkter. Men, som sagt, jeg beklager, hvis mine udtalelser kunne misforstås; der lå slet ikke noget krænkende for grønlænderne i mine bemærkninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 131 stemmer:

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 11. februar, kl. 13 med følgende dagsorden: